

„Danstereu“, et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danstereu“ udgaar hver Tirsdag og Fredag. Pris pr. Aargang i de Forenede Stater \$1.50, Udlandet \$2.00. Bladet betales i Forskud.

Bestilling, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: A. M. Andersen. Alle Bidrag til „Danstereu's“ Indhold: Hæftninger, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseret: A. M. Andersen, Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second class matter. Advertising Rates made known upon application.

„Danstereu“

Bliver sendt til Subskribenter, indtil udtryktelig Opgiftelse modtages af Udgiiverne, og at Gælb er betalt, i Overensstemmelse med de Forenede Staters Postlove.

Naar Læsere henvender sig til Folk, der anretter i Bladet, enten for at lade sig oplyse eller for at faa Oplysning om det anrettede, bedes de altid omtale, at de faa Anrettelser mentet i dette Blad. Det vil være til genfaldig Nytte.

Forskjudsbetaling.

En ny Postlov.

Det har jo altid været Reglen, at vore Blade stulde betales i Forskud, og denne Regel er da ogsaa bleven fulgt af rigtig mange af Holderne. Men vi har ikke været saa nøjeregnende med at give en og anden Genstand. Det har hænt af og til, at en, som ønskede at holde det ene eller flere af vore Blade, har bedet om Genstand, og saa har de faaet Genstand i fortore eller længere Tid, som de begærede. Men nu er der udfommen en ny Postlov, der traadte i Kraft den 1. Jan., og den bestemmer, at et Dagblad, som er 3 Maaned eller længere tilbage, og et Ugeblad, som er et Aar eller længere tilbage med Betaling, ikke kan sendes gennem Posten, uden der sættes Primærke paa det. Og hvis denne Lov overtrædes, bliver hele vedkommende Blad forbudt at sendes gennem Posten efter den almindelige Pundtakst. Enhver kan da let forstaa, at Bladen herefter absolut maa betales i Forskud, eller i det mindste før Aaret er omme. Thi selv om det kun er et Centcents-Mærke, der sættes paa hvert Nr., det bliver lige omkring \$1 om Aaret for Danstereu, og det er for meget for Holderne at betale i Tilleg til Prisen, eller for meget for Sjælet at tabe. Nuvel, det ordner sig nok, men vi skriver dette for at lade Læsere vide, at saaledes er Lovens Bestemmelser, hvorefter vi maa rette os. Og Sjælet ser sig nødt til med det første at lade sig advare til alle, som stulder for et eller flere af vore Blade et Aar eller længere Tid.

Den nye Lov er naturligvis ikke rettet hverten mod ærlige Udgiivere eller ditto Holdere, men mod Blade, som udfendes — ikke til Gavn for Folket, men for Avertoring. Den overmaade billige Forskjudsregel maa ikke komme saadanne til Gode. Men det er jo altid vanskeligt med Lovbestemmelser at ramme dem, der vil omgaa Lovene, uden at de lovligheds kommer til at lide derunder. Dog — vi mener ikke, at det behøver at blive nogen lidelse hverten for Udgiivere eller Holdere at rette sig efter den nye Lov. Naar det først kommer i Gang, at der betales absolut i Forskud, eller i det mindste før Aaret er ude, saa gaar det, som haade Udgiiverne og Holderne er bedt tjent med.

Til Korrespondenter.

Først den Meddelelse, at vi i den sidste Tid har været overlæst med Korrespondancer, saa at de i sidste Nr. tildels tog Blads fra de almindelige Nyheder, og endda maatte et Par gemmes over til dette Nummer. Dette blot til Underretning. Svad vi ellers her tænke paa det var en Genstilling, som en Korrespondent fra Vesten for en Tid siden gav til Vesten. Han udtalte den Tanke, at vi burde give Bladet frit som en lille Paakommelse til Korrespondenter. Vi skrev det „in Mente“ den Gang for ved Beskjhed at haare derpaa.

Vi fandt Genstillingen ganske rimelig, dog med nogle Vibeemmelser. Der er Korrespondenter, som i længere Tid har haft Bladet frit. Men man vil let forstaa, at vi ikke kan give dette Tilbud til hvem som helst. For det første har vi da ikke Brug for mere end een Korrespondent i hver By eller Settlement. Og for det andet er det ikke enhver, der har Anlæg til at være Korrespondent. Vi kunde ved at give Tilbudet i sin Almindelighed være udført for haade at faa for mange Korrespondenter og for at faa saadanne, som ikke egner sig dertil. Derfor maa vi sige: So, Korrespondenter kan godt faa Bladet frit, men da maa de, der ønsker at skrive, henvende sig til Redaktøren derom og blive antagne som stadige Korrespondenter, hver paa sit Sted. Paa den Maade kan det ordnes, at saa der kan blive Tilfredshed dermed paa begge Sider.

Kommer Kong Frederik?

Danmarks Konge.

Den Meddelelse, som Kong Frederik skal have ladet falde til det amerikanske Gesandtskab ved Nytaars-turen i Aar om Udsigtigheden af at besøge Amerika, synes vi nu fortjener lidt speciel Opmærksomhed. Og man kan vel ogsaa formode, at Talen er saa meget om det nationale Brobygningarbejde, at Meddelelsen har vaet Dansk-Amerikanernes udelte Interesse.

Udelte Interesse er maaske meget sagt. Der er jo altid hjit og her nogle Menneker, der søger at bortforklare den eventuelle Betydning af et saadant Besøgsbesøg i Amerika, i Genhold til Landets radikale Demokratisme. Men slige Troer har ingen Eksistensberettigelse! Vi er affkurat lige saa velegnede til at modtage kongeligt, ja, selv fejferligt Besøg, som andre Lande er det. Og vi er affkurat lige saa berettigede til at modtage dem, som andre Lande er det. Vi bør vel ikke agitere for, at de skal komme, men vi bør lige saa lidt stille os hen overfor dem, naar de ønsker at komme.

Det var selvfølgelig en anden Sag, hvis man vidste om, at et saadant Besøgsbesøg stulde arrangeres for at udfolke politiske Intriger. I Tilfælde, hvor der kunde være mindste Grund til at ane noget saadant, stulde vi være de sidste til at vise Sympati.

Svad der foranlediger Kong Frederik til at tænke paa en Amerikatour kan der jo maaske være dele Meninge om. Vi har kun een Tanke desangaaende, nemlig, at det er Skærlighed til sit Land og sit Folk, der inspirerer denne folkefærende Konge til dette Skridt.

Kong Frederik har foretaget mange og besværlige Rejser, siden han overtog Regeringen. Den indfendes vel ikke, som vilde benægte, at disse anstrængende Rejser var foretaget mere i Folkets end i egen Interesse. Og naar nu gamle Danmarks aldrende Konge tænker paa en ny Rejse, saa har det danske Folk i Amerika Grund til stolthed og begejstrelse over, at det er dem, Besøget gaelder denne Gang. Der har gaaet stort Ny om Danmark. Men det stuldes ikke mindst Kong Christian's Popularitet overalt i den civiliserede Verden. Nu kan ikke mere er, er det godt at mærke sig, at hans Efterfølger har vist sin Over og Villighed til at gaa i samme Spor. Og man behøver ikke at nære Tvivl om, at Frederik den Ottende allerede er godt paa Vej til at blive populær, ikke alene indeni, men ogsaa udenrigs.

Svis man vilde spørge os, hvad Betydning den danske Konges Besøg i Amerika kunde have, vilde vi svare, at det var at sætte Kronen paa Bæret vedrørende Brobygningarbejdet. Og ved Siden af kunde det maaske ogsaa gøre sit til, at de store Dele af det amerikanske Folk kunde blive sig bevidst, at der eksisterede et dansk Folk, som eiede et højt kultiveret Land langt mod Nord, for hvilket den Konge, der nu besøgte dem, var øverste Repræsentant. Saa kan det jo være, at der ikke faa hppigt blev fignit i det blaa, eller sagt „Svensk“, naar man sagde, man var Dansk.

For det lader sig jo ikke skjule, at der blandt Millionerne herovre er tusindvis af Menneker, som er

nde af sturs, naar Talen er om Danmark. Enten er vi et Stykke „Lystland“, et Stykke „Sverrig“, eller noget endnu mere paradoksal. — Danmark kender de ikke! Som vi jagde, kunde det jo tænkes muligt, at Kong Frederiks eventuelle Rejse til Amerika kunde gøre sit store til at afhjælpe dette beklagelige Forhold. Og politisk set vilde det utvivlsomt ogsaa betyde et Plus for Danmarks, selv i gunstige Tilfælde ret ofte omdiskuterede Stilling til de fremmede Magter.

Forbuds-Sagen.

At Prohibition eller Forbud mod beruende Drikke vinder jeds mere Fremgang i dette Land, det er en Stensdgerning, som ikke kan skjules. Vi smok er det saa, at Lovgivning og Lovoverlevelse ikke altid følges ad, saa det i mange Tilfælde er vanskeligt at afgøre, hvor store virkelige Resultater, der er vundne. Men der er to Ting, der taler højt og tydeligt om Forbudssagens virkelige Fremstridt. Det ene er, at Albyggere og Destillatører i den senere Tid, som aldrig før, er vaagne til Beskjhed om, at deres „Geschäft“ trues med Undergang. De er bleven Maadeholdenhedens ivrige Talsmand. De udfender Cirkularer, hvori de faar veldige Slag imod Druffenskab og Lovovertrædelser. Det er umyttigt, mener de, at forsøge at forhøje de Salget af beruende Drikke. Udsien til at nyde dem er affkor indgroet i Folk til, at Forbud kan gennemføres. Det gælder kun om at faa respektable Salooner. Det er Druffenskab, ikke Driften, der bringer Forretningen i Vanrygte. Derfor maa denne Forretnings fremme Mænd optage Kampen imod Lovovertrædelser og Lordener etc. Albyggerne og Destillatørerne bliver Landets Følkæmpere for Reform.

Det andet, der viser tydelige Fremstridt, er Forbudssagens Indtrængen i Kongressen. Forbudssagen har en velorganiseret „Army“ i Washington, og der er allerede indleveret en Række Forslag, der gaar i Retning af Forbud og de allerede vedtagne Forbudsloves Svædelse. Det siges, at man kan vente en Kamp, som vil „spørge i syv Kongeriger“.

Kongressmand Wiley fra Alabama har indbragt et Forslag, som vil forhøje Uncle Sam at udløde Viceroy eller Permit for Salg af Spirituosa paa Steder, hvor saadant Salg er forbudt ved Statslove eller municipale Vedtægter. Et lignende Forslag er indleveret af Representative Sheppard fra Texas. Ogsaa Representative Macon fra Arkansas har et Forslag inde, der gaar i Retning af allerede vedtagne Forbudsloves Svædelse. Federale Embedsmænd, som tillader sig at handle imod statslige eller lokale Forbudsbestemmelser skal betale Bøder fra \$500 til \$1000 eller lide Fængselsstraf fra to Maaned til et Aar for hver Overtrædelse.

Endnu kan nævnes Repræsentanterne Wallace fra Arkansas og Sims fra Tennessee og Senatorerne McCumber fra N. Dak. og Gallinger fra New Hampshire, som alle har Forslag inde i Retning af Forbud mod beruende Drikke.

Svordan det nu end maa gaa med disse Forslags Druffelse og Ophjælse til Lov, saa taler deres Fremkomst fra Folkets Repræsentanter, ja vel fra i det hele taget Forbudssagens Indtrængen i Kongressen, sit tydelige Sprog.

Og underligt er det jo heller ikke, om Forbudssagen vinder Fremgang, saa vidt som den finder dygtige Talsmend. Thi der kan jo da ikke siges eet til Tusinde til Forsvar for beruende Driffes Brug. De er til ingen Verdens Nytte men til uberegnelig og ubodelig stor Skade.

Døden.

Mellem de mange Menneker i den store Bygning er stet et Dødsfald. Og nu gaar man stille paa Gangene og Trapperne, saa stille omkring, som man kan. Jeg kan ikke fortælle, at man netop gør det i Dag; thi før, da Stillehed var en ubetvinget Nødvendighed, da sned det med at være stille. Men nu, han er død, saa gaar man saa stille om og ligejom med tilbageholdt Vandbræt. Nu vil man da ikke slet ikke forjærrer.

Da jeg forleden læste i „Danstereu“ om Dronning Louises Gave af 1000 Kroner, som var tilkendt St. Johannes danske evang.-luth. Menighed i Philadelphia, Pa., samt at Redaktøren af „Danstereu“ ventede at høre nærmere derom fra selve Menigheden, ventede jeg nogen Tid for at se, om ingen i Menigheden vilde gribe Penen, førend jeg gjorde det; thi min Kinghed i at skrive Madartikler følger jeg bedst selv; men da der nu er begyndt, og ingen anden før har dristet sig til at skrive — ja, saa vil jeg.

hjalpe sig og trangende — afholdt i December en Bazar, og Gud velvignede deres Arbejde, saa Bazarden gav et Overskud af mindst \$100; endvidere har Foreningen indtænde i Banken til Byggfondet ca. \$450.

Under vor sidste Præst, Pastor J. P. Nielsen's ihærdede Arbejde i de sidste Par Aar sig Menighedens Kapital til Bygning af en Kirke til ca. \$1,400. Det besluttedes da at fende en

Strivelse til Dronning Louise af Danmark om en lille Hjælp til vor Kirkebygning, og Strivelsen gik igennem Vice-Konsulaten til General-Konsulen i New York, som sørgede for, at Dronningen fik Strivelsen direkte i Hænde, og det nævnte junte Resultat kan vi først takke Dronningen for og dernæst de Herrens Konsuler, som saa velvilligt ledte Menigheden paa rette Vej.

Iste Zuleddet kom Strivelsen fra Dronningen om Pengene som en

Et godt Tilbud! Benyt Lejligheden! Böger for 21 Dollar.

Det tilbydes „Danstereu's“ og „Kirkebladets“ Holdere, som betaler deres Blad (eller Blade) op til Nytaar 1909 og samtidig bestiller og betaler for een ny aarlig Holder af eet eller begge nævnte Blade, for Een Dollar Böger, efter nedenstaaende Bogliste.

Det samme Tilbud gaelder ogsaa ny Holdere, som bestiller og betaler eet eller begge de nævnte Blade for sig selv og for een Person mere for et Aar. Saadanne faar saaledes ogsaa for

Een Dollar Böger efter Boglisten. Ligeledes: de, som bestiller og betaler enten „Kirkebladet“ eller „Danstereu“ for et Aar for en ny Holder i Fædrelandet, faar førstnævnte Blad for 75 Cents og sidstnævnte for \$ 1,50. For hver Holder mere, end den ene her omtalte, faar den, som indsender Bestillingen, Böger til en halv Dollars Værdi. Disse Tilbud gaelder fra nu af og til d. 1. Februar 1908.

Benyt nu Lejligheden! Direktionen for D. E. P. B.

Table listing various books for sale with prices in cents and dollars. Includes titles like 'Holms Danmarkshistorie', 'Horch: Mod Strømmen og Svar', 'Kristi Efterfølgelse', etc.

Skriv tydelig og klart! Send alle Bestillinger til Danish Luth. Publishing House, Blair, Nebr.

BB: Ønskes Böger for mere end Præmiebeløbet, bedes sendt Bestillingen. Pengene sendes bedst som Money Order, faaes paa Posthuset, og hele Beløbet for Bladet maa sendes samtidig med Bestillingen.